Ningú

Per EloiA el dg., 28/09/2008 - 09:00

Els Pets
-
Com anar al cel i tornar

Lletra original

Ningú escolta els vells ni el seu parlar feixuc
i en els bancs de les places resten orfes
paraules que encara no han dit,
manllevades per veus ordinàries
que les despullen de sentit.

Ningú escolta el clam ni el seu dolor sofert
d'un llenguatge de mots i esperances
que algun cretí creu obsolet,
abdiquem mesells a l'esclacatge
i així els hi lliurem el dret.

Ningú escolta el so ni el seu silenci sord
i els carrers corren plens de la cridòria
empudegant-ho quasi tot,
refugiats de nou en la memòria
a resguard de l'últim tro.

Ningú escolta els vells,
ningú escolta el clam,
ningú escolta el so,
ningú escolta el món,
ningú escolta ningú.

Lletra traduïda

... qui tingui oïdes, que escolti

La cançó: La cançó denuncia la falta d'atenció envers el que ens envolta. Falta una mirada contemplativa que estimi el nostre entorn per no anar d'autistes per la vida. El Déu de Jesús és Aquell que escolta, ja sigui el clam del seu poble oprimit a l'Egipte (l'èxode) o fins i tot el crit de desperació de Jesús a la creu. El credo dels jueus és auditiu, atent, i comença amb la frase *"Shemà Israel, Adonai Elohenu"* (Escolta Israel, el Senyor és el nostre Déu...). **La dinàmica:** Us proposem una dinàmica per tractar la cançó en grup. Dues persones es situen cadascuna en una punta de la sala. Han de comunicar-se alguna cosa, però tota la gent està pel mig xerrant i fent soroll. Poc a poc, un a un, les persones del mig es van seient i callant fins que es poden comunicar les dues persones de l'extrem. També recomanem fer un exercici auditiu, que la gent del grup marxi una estona al carrer, que escolti i després tornem al grup i ho compartim.(Aquest prega_rock ha estat fet al Curs d'animació de Pastoral Juvenil el 28/09/08)

Efatà!!!! (obre't!!!)

Jesús se'n va anar del territori de Tir i, passant pel de Sidó, arribà al llac de Galilea, després de travessar el territori de la Decàpolis. Llavors li porten un sord, que amb prou feines podia parlar, i li demanaven que li imposés la mà. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li ficà els dits a les orelles, va escopir i li tocà la llengua amb la saliva. Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué: -- Efatà ! -que vol dir: «Obre't!» A l'instant se li van obrir les orelles, la llengua se li destravà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho pregonaven. Estaven completament admirats i deien: --Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin. (Mt 7, 31-37)